

Monrad: Desværre kunne vi ikke gjøre det alene (Liem røt h: Ja, det forstaaer sig!), men Regjeringen maa nødvendigviis være med. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at den høitagtede Indenrigsminister har stillet sig noget stærkt imod den her foreslaaede Lov; men jeg troer ogsaa, at Thinget efterhaanden lærer at kjende de forskjellige Mænds Fremgangsmaade. Nogle møde med stor Smødekommene og med mange Løfter, som de ikke altid see sig istand til senere at indfri, og Andre ere saa bange for at vise sig imødekommende og love mere end de virkelig kunne opfylde, at de foretrække strax at gjøre betydelig Modstand, idet de finde, at det er Noget, der falder af sig selv, at det ikke kan være Thinget imod, om de senere maatte kunne vise mere Smødekommene. Jeg har egentlig undret mig over, at der ved dette Lovforslag har kunnet være Tale om Contracter og Contractsfrihed og om Godseiere og Bønder. Lad os see, hvad de her omhandlede Lovforslag have havt for Die, have de havt Godseiernes Lary for Die? Nei, have de havt Bøndernes Lary for Die? Nei heller ikke. Hvad have de da havt for Die? De have havt Skovene for Die, det, at man ikke skulde komme til at mangle Brænde, har for dem staaet høiere end Godseiere og Bønder. Man maa vist indrømme, at det har været Grundlaget for alle disse mere singulære Bestemmelser; men jeg troer, at vi i vore Dage opfatte dette Forhold paa en anden Maade. Vi ere ikke ængstelige for, at vi skulde komme til at undvære Brændsel, selv om vi skulde hente det langveis fra, over Sø og saltet Vove. Det er altsaa egentlig denne Lovgivningens Grundanskuelse, at tilfødesatte andre Hensyn, som den ellers pleier at tage, for Skovenes Skyld, som vi nu ville søge at ændre. Vi sige: Skov har ikke en saadan Interesse for os, at vi ikke meget godt kunne gennemføre Lovgivningens almindelige Grundsatninger, uanset, om ogsaa derved Gjerdeselskov og Lignende mindre fremmes. Det er dette Synspunkt, som det forekommer mig, at man maa fastholde. Jeg skal tilføie den Bemærkning, at uagtet min Erfaring ikke strækker sig vidt i denne Henseende, har jeg dog undertiden paa en dyrtet Mark fundet et enkelt

Træ, som var Gjenstand for en eiendommelig Omhu og en eiendommelig Grødbødighed, og hvorfor det? Fordi dette Træ repræsenterede en heel Skov; hele Marken skulde være Skov, men der stod kun et enkelt Træ, som sagde: Dette er Skov; forøvrigt blev den pløiet, harvet og faaet. Naar man nu seer, at en saa betydelig Deel af Bondejord drages ind under Skov, saa vilde det vistnok være ønskeligt, at der blev ført en meget skarp Control med, at Anordningen efterleves, med mindre man vilde foretrække at gaae den Vej at sætte denne Sag i Forbindelse med det Forslag, der blev indbragt af en æret Rigsdagsmand, om at behandle den Jord, der bruges til Skov, paa samme Maade som Ager og Eng, og overhovedet ikke trække ind i Lovgivningen disse singulære Bestemmelser for Jordens Skyld, men derimod mere have det Almindeliges Lary for Die. Jeg maa derfor i det Almindeliges Interesse, uden Hensyn til Bonde eller Godseier, og som den, der ogsaa er interesseret med Hensyn til Brændsel, bemærke, at jeg aldeles ikke troer, at dette Hensyn til Skov bør bevirke, at vi opretholde disse Undtagelser fra de almindelige Principer for Bondejord.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde gaae over til 2den Behandling, hvilket blev vedtaget med 73 St. mod 2.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for idag og angive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1, saaledes:

1) Tredie Behandling af:

„Forslag til Lov om Bestyrelsen af Rjøbenhavns kommunale Anliggender.“

2) Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds til Indenrigsministeren, angaaende Inddragelse af en Fæstegaard.